

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja

Druk nr 1879

Warszawa, 9 maja 2007 r.

Pan
Ludwik Dorn
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Mariana Piłkę.

(-) Małgorzata Maria Bartyzel; (-) Bogusław Bosak; (-) Marian Daszyk;
(-) Bronisław Dutka; (-) Eugeniusz Grzeszczak; (-) Andrzej Grzyb;
(-) Marek Jurek; (-) Stanisław Kalemba; (-) Lucjan Karasiewicz;
(-) Mieczysław Kasprzak; (-) Dariusz Antoni Kłeczek; (-) Jan Łopata;
(-) Mieczysław Marcin Łuczak; (-) Gabriela Masłowska; (-) Halina Murias;
(-) Krystyna Ozga; (-) Andrzej Pałys; (-) Mirosław Pawlak; (-) Marian Piłka;
(-) Tadeusz Sławecki; (-) Henryk Smolarz; (-) Anna Sobecka; (-) Franciszek Jerzy Stefaniuk; (-) Lucyna Wiśniewska; (-) Zbigniew Włodkowski;
(-) Wiesław Woda; (-) Marzena Wróbel; (-) Zygmunt Wrzodak; (-) Artur Zawisza; (-) Józef Zych; (-) Stanisław Żelichowski.

Ustawa
z dnia
o zmianie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks Pracy

Art. 1

W ust. z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks Pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21 poz. 94, Nr 106 poz. 668, Nr 113 poz. 717, Dz. U. z 1999 r. Nr 99 poz. 1152, z. U. z 2000 r. Nr 19 poz. 239, Nr 43 poz. 489, Nr 107 poz. 1127, Nr 120 poz. 1268, Dz. U. z 2001 r. Nr 11 poz. 84, Nr 28 poz. 301, Nr 52 poz. 538, Nr 99 poz. 1075, Nr 111 poz. 1194, Nr 123 poz. 1354, Nr 128 poz. 1405, Nr 154 poz. 1805, Dz. U. z 2002 r. Nr 74 poz. 676, Nr 135 poz. 1146, Nr 199 poz. 1673, Nr 200 poz. 1679, Dz. U. z 2002 r. Nr 196 poz. 1660) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 180 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pracownicy przysługuje urlop macierzyński w wymiarze:

- 1) 26 tygodni przy pierwszym porodzie
- 2) 39 tygodni przy drugim porodzie
- 3) 52 przy trzecim i następnym porodzie
- 4) 39 tygodni w przypadku urodzenia więcej niż jednego dziecka przy pierwszym porodzie
- 5) 52 tygodni w przypadku urodzenia więcej niż jednego dziecka przy drugim i następnym porodzie.”

2) W art. 183 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pracownica, która przyjęła dziecko na wychowanie i wystąpiła do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka ma prawo do 26 tygodni urlopu macierzyńskiego w przypadku pierwszego dziecka, 38 tygodni w przypadku drugiego dziecka i 52 tygodni w przypadku trzeciego i następnego dziecka, nie dłużej jednak niż ukończenie przez dziecka 18 miesięcy życia.”

3) W art. 183 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli pracownica, o której mowa w § 1 przyjmie dziecko w wieku od 6 do 12 miesięcy, przysługuje jej prawo przynależnego urlopu macierzyńskiego.

Art. 2

Pracownica, o której mowa w art. 180 § 1 może zrezygnować z dwóch tygodni urlopu macierzyńskiego. W takim przypadku niewykorzystany urlop udziela się ojcu dziecka na jego pisemny wniosek.

Art. 3

Pracownica, o której mowa w art. 183 § 1 ma prawo zrezygnować z części urlopu. W takim przypadku niewykorzystaną część urlopu udziela się pracownikowi – ojcu wychowującemu dziecko na jego pisemny wniosek.

Art. 4

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

Uzasadnienie

Proponowane zmiany w Kodeksie Pracy mają na celu wydłużenie urlopu macierzyńskiego do 6 miesięcy, przy urodzeniu pierwszego dziecka, dziewięciu miesięcy przy urodzeniu drugiego dziecka i dwunastu miesięcy przy urodzeniu trzeciego i następnego dziecka.

Od wielu lat pokolenie dzieci nie odtwarza pokolenia rodziców. Dziś naród polski należy do grupy tych narodów, w których dzietność znajduje się na najniższym poziomie. W ubiegłym roku współczynnik reprodukcji prostej wyniósł tylko 1,25 wobec 2,1 potrzebnego do prostego odtwarzania pokoleń. W rezultacie od kilku lat ludność Polski się zmniejsza. Sytuację pogłębia fakt masowej emigracji zarobkowej, która w przyszłości jeszcze bardziej pogorszy sytuację demograficzną naszego kraju. W efekcie mamy do czynienia z gwałtownie postępującym starzeniem się naszego społeczeństwa. W perspektywie 20 lat liczba emerytów wzrośnie o ok. 60% a liczba roczników wkraczających w wiek produkcyjny spadnie o ok. 40%. Ten gwałtowny proces starzenia będzie miał katastrofalny wpływ na sytuację polskiej gospodarki. Przede wszystkim gwałtownie wzrośnie jej obciążenie kosztami systemu emerytalnego, co spowoduje wyhamowanie jej wzrostu i prawdopodobnie długotrwały kryzys gospodarczy. Groźba załamania systemu emerytalnego ograniczy zakres świadczeń emerytalnych, zaś spadek ludności trwałą deprecjację aktywów stałych (zwłaszcza nieruchomości). Ta sytuacja spotęguje jeszcze bardziej trendy emigracyjne, co z kolei jeszcze bardziej pogorszy sytuację ekonomiczną naszego kraju.

Dlatego też, jak postuluje Komitet Prognoz „Polska 2000 Plus” przy prezydium PAN należy dokonać „zwrotu prołudnościowego w polityce rządu”.

Proponowane zmiany przewidują wydłużenie urlopu macierzyńskiego do 6 miesięcy przy urodzeniu pierwszego dziecka, 9 miesięcy przy urodzeniu drugiego i 12 miesięcy przy urodzeniu trzeciego i następnego dziecka. Zakres urlopu macierzyńskiego jest motywowany następującymi czynnikami. Pierwszy, to troska o prawidłowy rozwój psychofizyczny dziecka. Dłuższy kontakt matki z dzieckiem pozytywnie wpływa na jego emocjonalny i intelektualny rozwój. Drugi motyw, to materialne wsparcie młodych rodzin. Dziś młode rodziny należą do najuboższych grup społecznych. Decyzja o posiadaniu dziecka czy też następnego dziecka, to groźba znacznego obniżenia standardu życia. I dlatego wydłużenie płatnych urlopów macierzyńskich jest próbą ograniczenia materialnych barier ograniczających rodzicielskie aspiracje polskich rodzin. Zróżnicowanie długości urlopu macierzyńskiego jest związane także ze wzrostem obowiązków wychowawczych oraz zwiększa liczbę dzieci w rodzinie, wymagających także opieki.

Wydłużenie urlopów macierzyńskich jest jednym tylko z elementów polityki prorodzinnej Państwa. Ma ona na celu poprawę sytuacji młodych rodzin i poprzez to ograniczenie barier w posiadaniu dzieci. Dziś sytuacja materialna jest główną barierą w przezwyciężeniu kryzysu demograficznego.

Według rządowych informacji wydłużenie urlopu o jeden miesiąc kosztuje 300 mln zł, a zatem wydłużenie do 6 miesięcy kosztuje budżet państwa 600 mln zł. Natomiast wydłużenie do 9 miesięcy na drugie dziecko i 12 miesięcy na trzecie dziecko, łącznie kosztowałoby dalsze 800 mln zł.

Niniejszy projekt nie jest objęty regulacją prawa Unii Europejskiej.

Warszawa, 15 maja 2007 r.

BAS-WAEiM-1154/07

Pan
Ludwik Dorn
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
o zgodności przedstawionego poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy
z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (przedstawiciel wnioskodawców:
poseł Marian Piłka) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2002 r. Nr 23, poz. 398, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Przedstawiony poselski projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy przewiduje wydłużenie okresów urlopów macierzyńskich.

Ponadto, projekt przewiduje, że w przypadku przyjęcia dziecka na wychowanie i wystąpienia do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka, urlop macierzyński przysługiwałby wyłącznie pracownicy, a nie jak obecnie – pracownikom niezależnie od płci (nowelizacja art. 183 Kodeksu pracy). Zgodnie z art. 3 projektu ustawy, pracownica mogłaby wówczas zrezygnować z części urlopu macierzyńskiego na rzecz pracownika – ojca wychowującego dziecko.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

W związku z proponowanymi zmianami ustawy Kodeks pracy należy zwrócić uwagę na następujące akty prawa Unii Europejskiej.

1) Dyrektywa Rady **92/85/EWG** z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG). Dyrektywa w art. 8 stanowi, iż Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki zapewniające pracownikom w ciąży, pracownikom, które niedawno rodziły i pracownikom karmiącym piersią, uprawnienie do nieprzerwanego urlopu macierzyńskiego, trwającego co najmniej 14 tygodni, udzielonego przed porodem i/lub po nim zgodnie z prawem krajowym i/lub praktyką. Taki urlop macierzyński powinien

obejmować co najmniej dwutygodniowy obowiązkowy urlop macierzyński, przyznawany przed i/lub po porodzie zgodnie z prawem krajowym i/lub praktyką. Trybunał Sprawiedliwości¹ orzekł, że chociaż art. 8 stanowi o nieprzerwanym okresie urlopu macierzyńskiego, który powinien trwać przynajmniej 14 tygodni, włączając w to obowiązkowy, przynajmniej dwutygodniowy urlop, to jednak przepis ten pozostawia Państwu Członkowskim swobodę określenia daty rozpoczęcia urlopu macierzyńskiego. Ponadto, zgodnie z dyrektywą 76/207/EWG (zob. pkt II.2 niniejszej opinii), do Państwa Członkowskiego należy, w granicach określonych w art. 8 dyrektywy 92/85/EWG, ustalenie okresów urlopu macierzyńskiego tak, by umożliwić pracownikom nieobecność (w pracy) w okresach, w których występują dolegliwości związane z ciążą i porodem.

Z kolei przepis art. 10 stanowi, że w celu zagwarantowania pracownikom w ciąży, pracownikom, które niedawno rodziły i pracownikom karmiącym piersią możliwości korzystania z praw do ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, uznanych w tym przepisie, postanawia się, że Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki zakazujące zwolnień takich pracownic w okresie od początku ciąży do końca urlopu macierzyńskiego przewidzianego w art. 8 ust. 1, chyba że zachodzą szczególne przyczyny, niezwiązane z ich stanem, dopuszczone w prawie krajowym i/lub praktyce oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednie władze wyraziły na to zgodę. Trybunał Sprawiedliwości² uznał, że art. 10 dyrektywy wywiera bezpośredni skutek, zatem w braku implementacji jego postanowień do prawa krajowego, przyznaje jednostkom prawa, na które mogą się powoływać przed sądami krajowymi, przeciwko władzom państwa, które nie implementowało tego przepisu.

Należy podkreślić, że dyrektywa zawiera normy minimalne i nie zabrania przyjmowania Państwom Członkowskim przyjmowania bardziej korzystnych rozwiązań.

2) Dyrektywa Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia zawodowego oraz warunków pracy. Dyrektywa w art. 3 stanowi m.in., że stosowanie zasady równego traktowania oznacza, że nie może istnieć żadna bezpośrednia ani pośrednia dyskryminacja ze względu na płeć w odniesieniu do warunków dostępu do zatrudnienia.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego

¹ Wyrok z 27 października 1998 r. w sprawie C-411/96 Margaret Boyle i inni przeciwko Equal Opportunities Commission.

² Wyrok z 4 października 2001 r. w sprawie C-438/99 Maria Luisa Jiménez Melgar przeciwko Ayuntamiento de Los Barrios.

Postanowienia przedstawionych dyrektyw są implementowane do prawa polskiego. Projekt nie ma zatem na celu ich implementacji, czyli zapewnienia minimalnych warunków ochrony pracowników lecz zmierza do zwiększenia uprawnień pracowniczych - wydłużenia urlopu macierzyńskiego. Jest to zgodne z dyrektywami, gdyż przewidziany w nich poziom ochrony ma charakter minimalny i wyraźnie zezwalają na wprowadzenie dalej idącej ochrony.

W szczególności, postanowienia opiniowanego projektu, które przewidują wydłużenie urlopu macierzyńskiego są zgodne z art. 8 dyrektywy 92/85/EWG – wszystkie przewidziane w projekcie okresy są dłuższe niż 14 tygodni.

Wątpliwości budzi nowelizacja **art. 183** Kodeksu pracy w związku z art. 3 projektu ustawy. Z jednej strony proponuje się wydłużenie okresu urlopu macierzyńskiego przysługującego w przypadku przyjęcia dziecka na wychowanie i wystąpienia do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka, ale z drugiej strony odbiera prawo do urlopu pracownikom - mężczyznom. Według projektu, w przypadku przyjęcia dziecka na wychowanie, urlop macierzyński przysługiwałby, co do zasady, pracownicy. Mogłaby ona jedynie zrzec się części przynależnego jej urlopu na rzecz pracownika ojca wychowującego dziecko (na marginesie należy zauważyć, że nie chodzi chyba o ojca dziecka lecz o pracownika, który przyjął dziecko na wychowanie i wystąpił do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka). Zatem prawo pracownika (mężczyzny) byłoby prawem zależnym od prawa pracownicy kobiety, a nie prawem samodzielnym, tak jak obecnie. Pracownik (mężczyzna) nie miałby także prawa do całego wymiaru urlopu macierzyńskiego, ale tylko do jego części. Niezależnie od kwestii zgodności tego przepisu z Konstytucją (art. 33) należy zwrócić uwagę na problem zgodności z dyrektywą Rady **76/207/EWG** z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia zawodowego oraz warunków pracy. Pomimo, że dyrektywa nie odnosi się wprost do sytuacji analogicznej do uregulowanej w art. 183 Kodeksu pracy, nie można wykluczyć jej zastosowania w tym przypadku. Warto zwrócić uwagę na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące wykładni przepisów dyrektywy. W jednym z orzeczeń Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że przepisy dyrektywy 76/207 nie nakładają na państwo członkowskie obowiązku udzielenia urlopu macierzyńskiego (w części urlopu służącego opiece nad dzieckiem) ojcu dziecka, nawet jeśli rodzice tak zdecydują³. W uzasadnieniu tego orzeczenia Trybunał stwierdził, że dyrektywa 76/207 nie ma na celu rozwiązywania kwestii dotyczących organizacji funkcjonowania rodziny ani modyfikowania podziału obowiązków rodziców. Przyznając państwom członkowskim prawo do zachowania lub wprowadzenia przepisów chroniących kobietę w związku z ciążą i macierzyństwem dyrektywa

³ Wyrok z 12 lipca 1984 r. w sprawie C-184/83 Ulrich Hofmann przeciwko Barmer Ersatzkasse.

76/207 uznaje zasadność w kontekście zasady równouprawnienia ochrony potrzeb kobiety w dwóch aspektach. Po pierwsze, zasadne jest zapewnienie ochrony kobiety w okresie ciąży i po porodzie do czasu odzyskania przez nią pełni sił. Po drugie, zasadne jest zapewnienie ochrony szczególnego związku pomiędzy kobietą a jej dzieckiem w okresie po porodzie poprzez zapobieganie jego zakłóceniom mogącym wynikać z jednoczesnego zatrudnienia. Zdaniem Trybunału urlop macierzyński przyznawany kobiecie po wygaśnięciu ustawowego okresu ochronnego objęty jest art. 2 ust. 3 dyrektywy 76/207, ponieważ zapewnia ochronę kobiety w związku ze skutkami ciąży i macierzyństwa. Dzięki temu może być przyznany tylko matce, z wyłączeniem innych osób. Tylko matka może bowiem podlegać niepożądanym utrudnieniom w związku z przedwczesnym powrotem do pracy.

Należy jednak zwrócić uwagę, że w przypadku adopcji dziecka trudno mówić o ochronie zdrowia kobiety. Także więź z dzieckiem należy oceniać inaczej, niż w przypadku urodzenia własnego dziecka. Urlop macierzyński udzielany w przypadku adopcji dziecka nie ma na celu ochrony zdrowia kobiety, nie ma zatem szczególnego uzasadnienia, by odmawiać prawa do jego otrzymania pracownikowi mężczyźnie (zwłaszcza samotnemu, który przy zastosowaniu gramatycznej wykładni proponowanych przepisów nie miałby w ogóle prawa do urlopu macierzyńskiego).

Można też przyjąć, że w niektórych sytuacjach brak możliwości wzięcia urlopu macierzyńskiego przez mężczyznę może wpływać na jego decyzję o podjęciu pracy, a to, w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości⁴, mogłoby zostać uznane za niezgodne z zasadą niedyskryminacji ze względu na płeć w odniesieniu do warunków dostępu do zatrudnienia (art. 3 dyrektywy).

IV. Konkluzje

Przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy jest – z zastrzeżeniem uwag poczynionych w punkcie III niniejszej opinii - zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory Bazy REX: Unia Europejska, prawo pracy, urlop macierzyński

⁴ Wyrok z 13 lipca 1995 r. w sprawie C-116/94 Jennifer Meyers przeciwko Adjudication Officer. Wprawdzie wyrok zapadł przed zmianą brzmienia art. 3 dyrektywy, ale należy uznać, że nadal zachowuje aktualność.

Warszawa, 15 maja 2007 r.

BAS-WAEiM-1155/07

Pan
Ludwik Dorn
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
dotycząca możliwości uznania przedstawionego poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marian Piłka) za projekt ustawy
wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1
Regulaminu Sejmu

Stosownie do art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu, projektem ustawy wykonującym prawo Unii Europejskiej jest projekt ustawy mający na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Przedstawiony poselski projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy przewiduje wydłużenie okresów urlopów macierzyńskich.

Ponadto, projekt przewiduje, że w przypadku przyjęcia dziecka na wychowanie i wystąpienia do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka, urlop macierzyński przysługiwałby wyłącznie pracownicy, a nie jak obecnie – pracownikom niezależnie od płci (nowelizacja art. 183 Kodeksu pracy). Zgodnie z art. 3 projektu ustawy, pracownica mogłaby wówczas zrezygnować z części urlopu macierzyńskiego na rzecz pracownika – ojca wychowującego dziecko.

Ponieważ projekt nie ma na celu implementacji do prawa polskiego żadnego aktu prawa Unii Europejskiej, nie ma podstaw by uznać go, w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu, za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

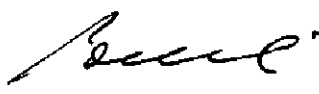
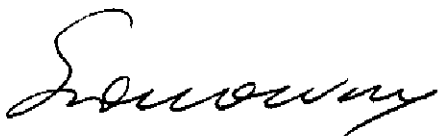
Opracował: Zespół Prawa Europejskiego
Akceptował: Dyrektor Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, dnia 12 czerwca 2007 r.

NL. 0220-59/07

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

W związku z otrzymanym do opinii, przy piśmie z dnia 25 maja br., znak: PS-111/07, poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, uprzejmie informuję, że z punktu widzenia wykonawcy, zgłaszam następujące uwagi.

- 1) Do art. 1 pkt 1 projektu – w związku z proponowanymi zmianami należy rozważyć ewentualną zmianę także art. 180 § 2, w którym pozostawiono wymiar urlopu wynoszący 20 tygodni.
- 2) Do art. 1 pkt 2 i 3 projektu
 - zaproponowane, w zmienianym art. 183 ustawy Kodeks pracy rozwiązanie nie przewiduje obowiązującego obecnie prawa do urlopu dla pracownika – mężczyzny. Projekt ustawy powinien w związku z tym zawierać przepis przejściowy, który pozwalałby zachować uprawnienia do urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, nabyte przed wejściem w życie ustawy. Zmiany wymagałaby także ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U z 2005r. Nr 31, poz.267), która przewiduje w takim przypadku prawo do zasiłku macierzyńskiego,
 - w proponowanym brzmieniu art. 183 § 1 ustawy Kodeks pracy występuje wymiar urlopu macierzyńskiego 38 tygodni w przypadku drugiego dziecka. Tymczasem w

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 13.06.2007

proponowanym brzmieniu art. 180 § 1 tej ustawy w przypadku urodzenia drugiego dziecka wymiar urlopu macierzyńskiego wynosi 39 tygodni.

- projekt nie przewiduje urlopu macierzyńskiego w przypadku, gdy rodzina przyjmuje na wychowanie dziecko w ramach rodziny zastępczej, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej niespokrewnionej z dzieckiem. Jeżeli takie rozwiązanie byłoby przyjęte, zmiany wymagałaby powołana ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r., która przewiduje w takim przypadku prawo do zasiłku macierzyńskiego. Ponadto, należałoby wprowadzić przepis przejściowy, zgodnie z którym zachowane byłyby nabyte prawa do urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz uprawnienia do zasiłku macierzyńskiego, do którego prawo powstało przed wejściem w życie ustawy.
 - przepis art. 183 § 2 jest niezrozumiały. Nie określono tutaj, jaki byłby w tym przypadku wymiar urlopu macierzyńskiego.
- 3) Do art. 2 projektu - przepis ten nie określa warunków rezygnacji z dwóch tygodni urlopu macierzyńskiego i udzielenia urlopu w tym wymiarze ojcu dziecka. Wydaje się, że zasada ujęta w tym przepisie powinna być skorelowana z zasadą określoną w art. 180 § 5 i § 6 Kodeksu pracy.
- 4) Do art. 3 projektu - przepis powinien doprecyzować z jakiej części urlopu może zrezygnować pracownica oraz określić warunki rezygnacji z tego urlopu.
- 5) Propozycje ujęte w art. 2 i art. 3 projektu ustawy wymagałyby wprowadzenia odpowiednich zmian do ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, określających prawo ojca dziecka do zasiłku macierzyńskiego w tych przypadkach.
- 6) Projekt ustawy powinien zawierać przepis przejściowy, regulujący sytuację osób, które w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy będą przebywać na urlopie macierzyńskim udzielonym przed wejściem w życie projektowanej ustawy.

Ponadto przekazuję oszacowane przez Zakład skutki finansowe proponowanych zmian. Wydatki na zasiłki macierzyńskie finansowane z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wzrosłyby w porównaniu do obecnych przepisów o kwoty:

2008	2009	2010
wzrost wydatków z FUS w porównaniu do obecnych przepisów w mln zł		
966,2	1 215,7	1 291,4

Wzrost wydatków na zasiłki macierzyńskie pociągnąłby za sobą wzrost wydatków z budżetu państwa na pokrycie składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe^{*)} w wysokości:

2008	2009	2010
Wzrost ^{*)} w porównaniu do obecnych przepisów w mln zł		
314,2	395,3	420,0

^{*)} Wzrost wydatków z budżetu państwa na pokrycie składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oszacowano przy założeniu obecnie obowiązującej stopy składki na ubezpieczenia rentowe w wysokości 13%.

Powyższych szacunków dokonano przy następujących założeniach:

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami wymiar urlopu macierzyńskiego wynosi:

- 18 tygodni przy pierwszym porodzie,
- 20 tygodni przy każdym następnym porodzie,
- 28 tygodni w przypadku urodzenia więcej niż jednego dziecka przy jednym porodzie.

Wymiar urlopu macierzyńskiego wg propozycji wynosiłby:

- 26 tygodni przy pierwszym porodzie,
- 39 tygodni przy drugim porodzie,
- 52 tygodnie przy trzecim i każdym następnym porodzie,
- 39 tygodni w przypadku urodzenia więcej niż jednego dziecka przy pierwszym porodzie,
- 52 tygodnie w przypadku urodzenia więcej niż jednego dziecka przy drugim i każdym następnym porodzie.

Proponowana zmiana ma wejść w życie 1 I 2008 r.

Założono, że podwyższony wymiar urlopu macierzyńskiego stosowany miałby być także w stosunku do osób korzystających z tego urlopu w dniu 1 I 2008 r.

Szacunków dokonano przy następujących założeniach makroekonomicznych przyjętych w oparciu o prognozę założeń na lata 2006-2050 przekazanych do Zakładu Ubezpieczeń

Spółecznych przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej (dla celów prognozy wpływów i wydatków FUS na lata 2008-2012 oraz wieloletniej prognozy wpływów i wydatków funduszu emerytalnego):

	2007	2008	2009	2010
Wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem	101,9%	102,5%	102,5%	102,5%
Wskaźnik realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia	103,4%	103,3%	103,1%	103,7%

2, wstawiam

Paweł Wypych